

ξετασθή ή θεωρία, κατά την οποίαν ή αίτια του φαινομένου όφείλεται εις αύτην ταύτην την κατάπτωσιν του ριζικού συστήματος του πρέμνου. Η νέα αύτη άποψις επέβαλε την άμεσον εξέταση όλων των πιθανών παραγόντων, οίτινες θά ήδύναντο νά προκαλέσουν την παρεμπόδισιν τής ανάπτυξεως του ριζικού συστήματος.

Ως τοιοῦτοι παράγοντες έθεωρήθησαν οί ακόλουθοι :

1) Τό χαράκωμα των κορινθιακών άμπέλων.

2) Η βλάβη εκ τής δράσεως των Νηματωδών.

3) Η κατάκλισις δι' ύδατος των άμπέλωνων.

4) Η έλλειψις ύγρασίας.

5) Όργανικαί ουσίαι και εκφυλισμός του εδάφους.

6) Τοξικότης εδάφους.

7) Ό υπερπαραγωγή.

8) Βλάβη των ριζών δια των καλλιεργητικών εργαλείων.

Τό 1951 έτέθη εις έφαρμογήν, έν συνεργασία και με τό Φυτοπαθολογικόν Τμήμα του Όπουργείου Γεωργίας, σχέδιον πρòς διερεύνησιν του ρόλου των υπό νηματωδών προκαλουμένων ζημιών εις τόν εκφυλισμόν των άμπέλων και των πρòς άντικατάστασιν τούτων γενομένων φυτειών Η παρουσία των νηματωδών διεπιστώθη, αλλά δοθέντος ότι ο αριθμός των ήτο τόσον ύψηλòς εις τās ύγιείς άμπέλους όσον και εις τās καχεκτικās τοιαύτας, έξήχθη τό συμπέρασμα ότι αι εκ τής δράσεως τούτων ζημιαί είναι μάλλον άπίθανον νά αποτελοῦν βαρύνοντα παράγοντα εις τήν πτώσιν των άποδόσεων των άμπέλων. Όποκαπνισμός (άπολύμανσις), γενομένος επί άναφυτευθείσης έπιφανείας, έδωσε μικρόν τι άποτέλεσμα κατ' άρχάς, όπερ ήτο περισσότερον καταφανές υπό συνθήκας μείζονος ύγρασίας. Κατά τήν πρώτην καλλιεργητικήν περίοδον έπετεύχθη καλλιτέρα ανάπτυξις των ριζών εις τās ύποκαπνισθέντα τμήματα, ή δέ άνάλυσις των φύλλων έδειξε ύψηλοτέρην περιεκτικότητα εις Κάλιον και Μαγνήσιον, ως έπίσης και διπλάσιαν παραγωγήν φυλλώματος. Εις τήν έν λόγω πειραματικήν έπιφάνειαν, ήδη, άνεξαρτήτως του γενομένου ύποκαπνισμού άμπέλου ποικιλίας «Μοσχάτο», ένεφάνισαν ύστερημένην ανάπτυξιν. Αντιθέτως, άχαράκωτος έσημείωσαν καλήν άλλ' ούχι ρωμαλέαν ανάπτυξιν.

Τό έπόμενον αξιόλογον σχέδιον έρεῦ-

νης ύπηρεξεν ή δοκιμασία τής έπιδράσεως του χαράκωματος επί τής ύγείας και μακροβιότητος των κορινθιακών άμπέλων. Προτού άσχοληθώμεν με τήν δια ψεκασμοῦ δι' όρμονών καρπόδεσιν τής Κορινθιακής, κρίνομεν άναγκαϊον όπως άνακεφαλαϊώσωμεν, δια βραχέων, τās δεδομένα των κυριωτέρων εκ των γενομένων έρευνών.

Όπό τās ύφισταμένας συνθήκας εις τούς άμπέλωνας τής Swan Valley, ή έλλειψις θρεπτικών στοιχείων είναι μικροτέρας πρακτικής σημασίας από τās έπιδράσεις, ως ή πρακτική τής περιποίησεως, ή άποδοτικότης του ριζικής ζωής και ή ύδατική του εδάφους άναλογία.

Είναι καταφανές ότι κάθε περιποίησης, τείνουσα εις τήν βελτίωσιν τής άναπτύξεως και άποδοτικότητος του παρατηρηθέντος εκφυλισμοῦ του ριζικού συστήματος των υπό δοκιμασίαν άμπέλων, θέλει άπολήξει εις κάποιαν βελτίωσιν τής άποδόσεως και ζωτικότητος. Συνεστήθη ως λύσις του προβλήματος, έν άναμονή περαιτέρω έρευνητικών δεδομένων, ή άνακρούσεις μετά περίοδον άγροναπαύσεως.

Η μέθοδος αύτη, σκοπούσα εις τήν μείωσιν τής έμφανίσεως άσθενειών ή έντόμων, αίτινες προέρχονται εκ τής συνεχούς καλλιεργείας, άπεδείχθη ότι έβελτίωνε, μεγάλως, τήν κατάστασιν τόσοσν από άπόψιως περιεκτικότητος του εδάφους εις όργανικās ουσίαις, όσον και τήν φυσικήν κατάστασιν αυτού.

Έπιθεώρησις γενομένη κατά τό 1952 κατέστησε φανερόν ότι ή ζωτικότης των κλημάτων ήδύνάτο νά συσχετισθί με τήν εις όργανικās ουσίαις περιεκτικότητα τής εδαφικής έπιφανείας και ότι ή συνεχής καλλιεργεία ειχε πρακτικώς μειώσει εις τό ήμισυ τās όργανικās ουσίαις των έλαφροτέρων και με όμαλήν έπιφάνειαν, εδαφών.

Η χ α ρ α γ ή τ ω ν Σ τ α φ ι δ α μ π έ λ ω ν

Τό χαράκωμα των κορινθιακών άμπέλων κατά τήν έποχήν τής άνθίσεως υιοθετήθη ως τυποποιημένη μέθοδος δια τήν βελτίωσιν του δεσμάτος του καρπού, ήδη από τής εισαγωγής τής ποικιλίας αύτης τής άμπέλου από τήν Ελλάδα εις τήν Αυστραλίαν υπό του Cotton Grasy κατά τό έτος 1897.

Τό πλέον ένδιαφέρον έμπορικόν χαρακτηριστικόν τής έν λόγω ποικιλίας είναι ότι αύτη είναι, κανονικώς, άγύ-